

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Til Helgesen

Citation: Baggesen, Jens: "Til Helgesen", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid54750/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Digteres Dronning, du Sangenes Moder!
Smil til en Ven af din driftige Skjald:
Lær ham paa Dinger af Graakernes Oder
flugten mod Himlen! bekyt ham mod Fald!

Lær ham i Wynnen af Graakters Sukke
Klædent, med Deemodens bærende Lyd,
Blødende Hjertes den Vellyst at flukke,
Himlen dem gemmer i lidende Dyd!

Uden du, jøde Gudindes hans Tunge
Løsner, og nærer Begjæringens Jib,
Strængene slappes; de bæve, de runge;
Sangen blir falsk, og barbarisk, og vild.

Men, naar du stemmer til smeltende Toner
Læbens og Harpens forenede Klang,
Krandser ham Phoebus, og Dans Millioner
Høre med lyttende Vellyst hans Sang.

Til Helgesen.

Et Blun forsvandt, o Ven, den Tid, som hidtil stæbte
Mit Valhal i din Favn!
Af! hvor er Trost? Kun Skræk, at jeg den evig tabte,
Omlýner Glædens Savn!

Flye, Morderstraale, flye til Nastrond, som udsendte
Dig for at martre mig!
Antænd ei dette Bryst, hvor Mod til Qualer brændte
Hoit, før jeg følte dig!

Men nærm dig, venlige, den lyse Himmels Datter,
Mit Livs Gudinde, Haab!
Som skaber Dag af Nat, og tidt til munter Latter
forvandler bange Raab;

Bemægt dig dette Bryst, og i mit knuste Hierte
Din Balsams Linderung gød;
At blot et Øieblik det døve maa sin Smerte
Med Harpens høie Lyd!

Ø! hvi forbydes mig, hvad nu kun Held jeg føler,
Min Ven, at følge dig
Til Jordens Ender hen, hvor Midgardsormen brøler
I vilde Stormes Skrig?

Ø! glad jeg skulde staae ved Masten, ved din Side,
Og fast omfavne dig,
Et skulde Belgers Slag, et skulde Stormen glide
Min Hjelgesen fra mig.

Min Venstreb skulde høit min Siæl med Mod opflamme,
Og mandige min Arm
Til at beskytte dig mod al, som kunde ranne
Din Norste Helte-Barm.

Og traf os Skæbnens Slag, jeg Dødslyst skulde smage
Død dog at døe med dig.
Mit røves denne Trøst; dog har jeg een tilbage,
Er du kun lykkelig.

Min Sang skal følge dig igientnem Storm og Torden
Og Brag, og hvirvlers Skrig,
Hvor Dybets Belger høit som Døvrerne paa Jorden
Mod Himlen taarne sig!